

Dosarul nr. 3ra-693/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: L. Barbos)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Țurcanu
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare
disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la
lucru și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului
Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea din 12 iunie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 12 mai 2016, Igor Țurcanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii
Moldova (în continuare IGP al MAI al RM) cu privire la anularea parțială a ordinului
de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența
forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanul a indicat că, prin ordinul nr. 143-ef, emis de
IGP al MAI la 17 martie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați
din cadrul Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului național de
patrulare al IGP al MAI”, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul
Poliției, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și
statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pentru încălcarea prevederilor art.
26 alin. (1) lit. a), b), c) și k), art. 28 alin. (1) lit. g) și h) din Legea menționată.

A remarcat că ordinul, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară i-a fost adus la cunoștință la 25 martie 2016, prin intermediul scrisorii nr.4/589 din 18 martie 2016 al Serviciului protecției internă și anticorupție al MAI.

Nefiind de acord cu ordinul enunțat prin intermediul avocatului, Oxana Ivanov a depus către IGP al MAI cererea prealabilă prin care a solicitat, anularea parțială a ordinului nr. 143-ef, din 17 martie 2016.

Reclamantul a menționat că, la 19 aprilie 2016 a depus cererea de chemare în judecată cu privire la anularea ordinului, iar prin încheierea din 25 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru mun.Chișinău, s-a dispus restituirea acțiunii din motive necunoscute.

Astfel, reclamantul a specificat, că vina sa în comiterea infracțiunii de care este învinuit nu a fost demonstrată, iar concedierea sa este o încălcare a principiului prezumției nevinovăției stipulată în art. 21 din Constituția Republicii Moldova.

Reclamantul consideră că, ordinul contestat de sancționare disciplinară este ilegal, deoarece el urma a fi suspendat din funcție până vinovația lui va fi legal stabilită de către instanța de judecată.

A solicitat Igor Țurcanu, anularea parțială a ordinului IGP al MAI al RM nr. 143 ef. din 17 martie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI”.

La 03 martie 2017, Igor Țurcanu a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat, repunerea în termen de adresare în judecată, anularea pct.2 al ordinului nr. 143 ef. din 17 martie 2016, restabilirea la lucru în funcția de inspector principal procedură contravențională a Secției evidență a Centrului unic de monitorizare și coordonare al INP al IGP al MAI, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea s-a admis parțial, fiind repusă în termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată, s-a anulat punc. 2 al ordinului IGP nr.143 ef. din 17 martie 2016, prin care Igor Țurcanu a fost concediat din Poliție, s-a restabilit Igor Țurcanu în funcția anterior deținută de inspector principal procedură contravențională al Secției evidențe a Centrului unic de monitorizare și coordonare al INP al IGP al MAI, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI în beneficiul lui Igor Țurcanu, salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 17 martie 2016 până la data pronunțării hotărârii, adică 12 iunie 2017. În rest pretențiile lui Igor Țurcanu, au fost respinse.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de IGP al MAI al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 aprilie 2018, IGP al MAI al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea pe marginea tardivității acțiunii înaintate de Igor Țurcanu și au apreciat arbitrar probele din dosar.

Recurentul a specificat că, la 17 februarie 2016 de către Serviciul protecție internă și anticorupție al MAI în baza sintezei operative a fost inițiată ancheta de serviciu prin care s-a constatat că în acțiunile lui Igor Țurcanu au fost încălcate

prevederile art. 26 alin. (1) lit. a), b), c) și k), art. 28 alin. (1) lit. g) și h) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012; art.15 lit j) și art.17 lit d) din legea nr.90-XVI din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției; pct.15 lit.a), i) și j), pct.25 lit.a) și c) și d) al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10 mai 2006; pct. 8 subpct.11), pct.9 subpct. 7) și 8) al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 09 iulie 2013, manifestate prin nedenunțarea actelor de corupție, neîntreprinderea măsurilor de prevenire și de combatere a faptelor de corupție, cu tolerarea lor, neinformarea superiorilor și organelor competente despre actele de corupție care au devenit cunoscute, precum și nedenunțarea despre exercitarea influențelor necorespunzătoare în modul stabilit, prin care a discreditat imaginea Poliției în fața societății, în conformitate cu art.47 alin.(1) lit.k) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 fapt pentru care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție .

A subliniat că, în privința lui Igor Țurcanu au fost initiate două cauze penale, fiind pus la 18 februarie 2016 sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Astfel, recurentul consideră că ordinului nr. 143 ef. din 17 martie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a lui Igor Țurcanu este un act administrativ legal și careva temeiuri de anulare a acestuia nu sunt.

Recurentul IGP al MAI al RM a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei instanței de apel din 20 decembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului IGP al MAI al RM la 13 februarie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire cu nr. 1872 ce se conține la dosar (f.d.28 vol.II), însă careva date privind recepționarea acesteia de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul IGP al MAI al RM, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la 11 aprilie 2018, în termen.

La 03 mai 2018, în adresa intimatului Igor Țurcanu a fost expediată copia recursului declarat de către IGP al MAI al RM cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă, până la examinarea recursului, intimatul, Igor Țurcanu nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs.

Prin încheierea din 12 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil. (f.d.69 vol.II)

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, potrivit art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documente respective etc.).

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Conform art. 17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că termenii stabiliți de lege urmează a fi aplicați așa cum prevede legea, i-ar curgerea lor este continuă până la expirare, cu excepțiile prevăzute de lege (suspendarea, întreruperea). În acest sens participanții la proces, nu sunt în drept a interpreta extensiv și discreționar aplicarea reală a termenilor, inclusiv și prin sine încredere.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că prin ordinul IGP al MAI nr. 143 ef, din 17 martie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul

Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI”, Igor Țurcanu a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul Poliției, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a), b), c) și k), art. 28 alin. (1) lit. g) și h) din Legea menționată. (f.d. 8-9 vol.I)

La 25 martie 2016, Igor Țurcanu a făcut cunoștință cu ordinul contestat prin intermediul scrisorii nr.4/589 din 18 martie 2016, expediată de Serviciul protecției internă și anticorupție al MAI, fapt confirmat de către Igor Țurcanu în cadrul examinării cauzei civile. (f.d. 10 vol.I)

Materialele dosarului denotă faptul că, Igor Țurcanu s-a adresat la 12 mai 2016 cu prezenta acțiune împotriva IGP al MAI al RM solicitând, anularea parțială a ordinului nr. 143 ef, din 17 martie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI”.

Termenul de depunere a cererii de chemare în judecată și-a început curgerea la 26 martie 2016, ziua imediat următoare datei când i-a fost adus la cunoștință ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM nr. 143 ef. din 17 martie 2016 (f. d. 10 vol.I) și a expirat la 25 aprilie 2016, aceasta fiind ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată, pe când cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 12 mai 2016 (f.d 4-76, vol.I), cu depășirea termenului stabilit la art. 17 alin.(1) lit.c) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

La 03 martie 2017, Igor Țurcanu a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat, repunerea în termen de adresare în judecată, anularea pct.2 al ordinului nr. 143 ef. din 17 martie 2016, restabilirea la lucru în funcția de inspector principal procedură contravențională a Secției evidență a Centrului unic de monitorizare și coordonare al INP al IGP al MAI, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată.(f.d. 200-203 vol.I)

Judecând cauza în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, cererea de chemare în judecată fiind repusă în termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată, a fost anulat punc. 2 al ordinului IGP nr.143 ef. din 17 martie 2016, prin care Igor Țurcanu a fost concediat din Poliție, restabilit Igor Țurcanu, în funcția anterior deținută de inspector principal procedură contravențională al Secției evidențe a Centrului unic de monitorizare și coordonare al INP al IGP al MAI, a fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI în beneficiul lui Igor Țurcanu, salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu 17 martie 2016 până la data pronunțării hotărârii, adică 12 iunie 2017.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău soluția instanței de fond a fost menținută.

În susținerea temeiniciei soluției date instanțele de judecată cu referire la prevederile art. art. 26 alin. (1) lit. a), b), k), art. 47 alin. (1) lit. k) și art. 53 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, au reținut că angajatorul ca temei de aplicare a sancțiunii disciplinare s-a bazat pe ordonanța procurorului de punere sub învinuire, a lui Igor Țurcanu, făcându-se trimitere la înregistrări video, cu indicarea exactă a orei și minutului raportate la acțiunile descrise, deși instanței o astfel de înregistrare nu a fost prezentată.

În context instanțele au concluzionat că nu pot fi reținute afirmațiile precum că Igor Țurcanu a admis faptele imputate, or nu au fost elucidate circumstanțele cu privire la persoana care a comis actele de corupție sau exercitarea influențelor necorespunzătoare.

Totodată, instanțele au concluzionat că Igor Țurcanu a contestat ordinul nr. 143 ef. din 17 martie 2016, la 12 mai 2016 cu respectarea termenului prevăzut de art. 17 alin. (1), (4), (5) din Legea contenciosului administrativ, referindu-se în acest sens la faptul că anterior la 19 aprilie 2016, Igor Țurcanu prin intermediul avocatului Oxana Ivanov a mai depus o cerere de chemare în judecată privind anularea ordinului menționat, însă prin încheierea Judecătoriei Centru din 25 aprilie 2016 cererea a fost restituită.

Sub aspectul dat, instanțele au reținut prevederile art. 277 alin.(1) Cod civil, care statuează că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit și remarcând că la 19 aprilie 2016, Igor Țurcanu prin intermediul avocatului, Oxana Ivanov a înaintat o acțiune în interiorul termenului de prescripție, făcând uz de dreptul legal la contestarea actului administrativ în termenul legal, au conchis că termenul scurs până la depunerea cererii din 19 aprilie 2016 nu se i-a în considerație și din acel moment a început să curgă un nou termen de prescripție.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că concluzia instanțelor de judecată este neîntemeiată din următoarele motive.

Instanța de recurs remarcă că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit de lege (art.277 Cod civil), adică cu aplicarea regulilor de competență generală și jurisdicțională, de formă și de conținut al cererii de achitare taxei de stat, precum și al altor cerințe prevăzute de actele normative, încălcarea cărora poate duce la refuz în primirea cererii sau restituirea acesteia reclamantului.

La caz, Igor Țurcanu a solicitat repunerea în termen în conformitate cu prevederile art. 116 Cod de procedură civilă.

Colegiul reține că termenul de depunere a cererii de chemare în judecată poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea depunerii în termen a cererii de chemare în judecată.

Conform art. 5 lit. a) din Legea menționată nr. 793 din 10 februarie 2000, subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sunt: persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri - în condițiile art.14 al prezentei legi.

Iar, potrivit art. 17 alin. (1), (4), (5) din aceeași Lege, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia, data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri, data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede

procedura prealabilă. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție, iar termenul de 6 luni specificat la alin.(6) este termen de decădere.

Este de specificat că termenul prevăzut în norma citată are natura juridică a unui termen de prescripție special, iar efectele nerespectării acestuia sunt stipulate în art. 271 Cod civil, potrivit căruia, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs reține că cursul termenului de prescripție pentru apărarea dreptului încălcat pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată pentru Igor Țurcanu a început să curgă la 26 martie 2016, ziua imediat următoare datei când i-a fost adus la cunoștință ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM nr. 143 ef. din 17 martie 2016. (f. d. 10 vol.I). (f. d. 10 vol.I)

La fel și prin contestarea ordinului respectiv în instanța de judecată la 19 aprilie 2016, se confirmă faptul aducerii la cunoștință lui Igor Țurcanu a conținutului ordinului menționat.

Prin urmare, este evident că Igor Țurcanu având la cunoștință despre emiterea de către Inspectoratul General al Poliției a ordinul nr. 143 ef. din 17 martie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Centrului unic de monitorizare și coordonare al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI” încă la 25 martie 2016, fapt ce rezultă din afirmațiile lui Igor Țurcanu, termenul de prescripție extinctivă de 30 de zile, în interiorul căruia urma a fi intentată acțiunea în judecată, a expirat la 25 aprilie 2016, pe când acțiunea a fost înaintată în judecată la 12 mai 2016.

Prin urmare, se constată a fi neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul că acțiunea în judecată a fost depusă de Igor Țurcanu, cu respectarea termenului prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ, cât și reținerea în acest sens a faptului că depunerii anterioare de către acesta a cererii de chemare în judecată privind anularea aceluiași ordin, care însă a fost restituită fără examinare reprezintă începerea curgerii unui nou termen de prescripție în condițiile art. 277 Cod civil.

La acest capitol necesită a fi remarcat că, într-adevăr, prevederile art. 277 Cod civil, statuează că cursul prescripției extinctive se întrerupe: în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit sau în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. După întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extinctivă.

Însă, în interpretarea corectă a normelor enunțate este de înțeles că pentru întreruperea termenului de prescripție este necesar ca acțiunea să fie înaintată în instanța de judecată, în modul stabilit de lege. Curgerea termenului de prescripție se întrerupe, în special, prin înaintarea acțiunii în modul stabilit, adică cu aplicarea regulilor de competență generală și jurisdicțională, de formă și conținut al cererii, de achitare a taxei de stat, cât și a altor cerințe, prevăzute de actele normative, încălcarea cărora poate duce la refuz în primirea cererii și restituirea acesteia reclamantului.

Astfel, în primirea cererii reclamantului îi poate fi refuzat în temeiurile, care nu împiedică adresarea repetată, sau acțiunea poate fi restituită reclamantului, ca

necorespunzătoare cerințelor. În așa cazuri, termenul de prescripție se întrerupe doar din ziua, când cererea va fi depusă în instanță cu respectarea procedurii stabilite. În cazul îndeplinirii la timp a tuturor cerințelor, conținute în încheierea instanței despre lăsarea cererii fără examinare, cât și în cazul anulării încheierii despre restituirea cererii, ea, în virtutea prescripțiilor Codului de Procedură Civilă se consideră depusă în ziua înaintării inițiale, și anume din ziua aceea se întrerupe curgerea termenului de prescripție. Din ziua înaintării inițiale în judecată se întrerupe curgerea termenului de prescripție în cazul anulării încheierii instanței despre refuzul de a primi cererea, despre refuzul în primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești, sau refuzul de a elibera ordonanța.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, curgerea termenului de prescripție se întrerupe cu condiția depunerii acțiunii în modul stabilit. Dacă acțiunea a fost depusă în modul necorespunzător, de exemplu cererea de chemare în judecată nu este semnată ori este semnată de o persoană neîmputernicită de a o semna, prescripția nu se întrerupe.

Prin urmare, faptul depunerii anterior la 19 aprilie 2016 de către Igor Țurcanu prin intermediul avocatului, Oxana Ivanov a acțiunii în judecată cu privire la contestarea ordinului nr.143 ef. din 17 martie 2016 nu poate constitui temei de a considera întreruperea cursului prescripției extinctive, deoarece cererea de chemare în judecată a fost restituită pe motivul că avocatul Oxana Ivanov depunând cererea de chemare în judecată nu a anexat mandatul, act ce ar dovedi faptul că este împuternicită de către Igor Țurcanu de a semna cererea respectivă. (f.d.12 vol.I)

Conform art. 75 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Circumstanțe menționate nu au fost negate și nici combătute de către intimatul Igor Țurcanu, din contra fiind susținute de ultimul pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În aceste condiții, fiind cert că, Igor Țurcanu, urma să se conformeze prevederilor normative și să înainteze acțiunea în termen de 30 de zile de la data când a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, condiții ce nu se atestă la caz.

Or, cererea de chemare în judecată a fost depusă de către Igor Țurcanu doar la 12 mai 2016, adică peste 49 de zile, situație ce indică asupra omiterii de către această a termenului special de prescripție pentru apărarea dreptului încălcat, iar o atare lipsă de diligență este sancționată de lege prin stingerea elementului de protecție juridică a dreptului pretins lezat.

Potrivit prevederilor art. 6 pct.1 din Convenția Europeană, precum și jurisprudența Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere.

Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Dreptul de acces la o instanță de judecată impune, prin însăși natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii).

Potrivit normelor procesual-civile, pentru a pune în mișcare o acțiune civilă, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de fond și formă, precum ar fi respectarea competenței jurisdicționale, a termenului de prescripție, existența capacității procesuale de exercițiu, respectarea regulilor cu privire la forma și conținutul cererii de chemare în judecată.

Pe cale de consecință, cerințele invocate de către recurenul Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, Colegiul le consideră întemeiate, iar admiterea acțiunii depuse de Igor Țurcanu după expirarea termenului de prescripție de adresare în instanța de judecată și în lipsa motivelor convingătoare, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice.

Astfel, Colegiul consideră că Igor Țurcanu a eșuat, în conformitate cu art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei de adresare în instanța de judecată la 12 mai 2016, în situația în care actul administrativ contestat a fost emis la 17 martie 2016, iar în speță nu sunt întrunite condițiile legale de admitere a acțiunii, în așa fel, concluziile instanței de apel fiind neîntemeiate, dictate de interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept procedural, motiv pentru care decizia din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru urmează a fi casate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca tardivă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Țurcanu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție,

încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge ca tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Țurcanu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Dumitru Visternicean